

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε' Αριθ. 378

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 14 Ιουλίου 1927

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Αξιότιμος κ. Διευθυντή της «Ελευθερίας»

Διὰ τὴν ἡμετέραν, μεμε-
τορημένην καὶ —ἐπὶ μᾶλλον—
τοῦτου—τὴν συμπαθεῖ συμ-
περιφορὰν Σας ἐναντὶ τοῦ
ἀναγνωσματοποιήθέντος ἐ-
σχάτως Μονοταξίου Διδα-
σκαλείου, εὐχαριστοῦντε νὰ
δεχθῆτε τὰς θερμὰς εὐχα-
ριστίας ἡμῶν.

Οὐδὲν ἄλλο ἐν τῇ εἰρή-
ῃ, ἀλλὰ μέσθι ἐκδηλώσεως ὑ-
παρχουσῶν ἡδὴ παιδαγωγι-
κῶν καὶ κοινωνικῶν ἰσχυρῶν
καὶ κατευθύνσεων —οὐχὶ δε-
δικῶς ὑφ' ἡμῶν διαμαντογυ-
θεισῶν, —ἐκπρόσωποι μὲν
πραγματικότητος τῆν θεω-
ρημένην ὑφ' ἡμῶν, πιστεύ-
ομεν ὅτι διὰ τῆς διδασκαλίας
ἀγωγῆς ἐξυπηρετήσονται τῶ
ὅντι τοῦς ἐμ. ἡμετέρας
ἡμῖν τροφίμου. Τὸ ρεῦμα
τῆς ἐξελεύσεως δὲν εἶναι ὁ-
νατὸν ν' ἀνακαμπῇ δι' οἰκονο-
μικὰ κινήματα, ἐπὶ δ' ὀλιγω-
τερον νὰ μεταστραφῇ πρὸς
τὰ ὁπίσω. Ἀπ' ἧς ἡ ἐν τῇ κοι-
νωσίᾳ καὶ τῇ οἰκονομικῇ θέ-
σει τῆς γυναικὸς μετεβλήθη
κατ' ἀνάγκην ὡφελὺς νὰ ἐ-
ξελθῶσι καὶ τὰ συνεπῆ ὡς
πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς γυναι-
κείας παιδείας καὶ γενι-
κώτερον, τῆς γυναικείας ἀ-
γωγῆς συμπερίσπασται. Ἐκὼς
πράγματι ταῦτα ἐξήχθησαν
καὶ ἐξεδηλώθησαν διὰ τοῦ
ἀνοήματου τῶν πυλῶν πᾶν-
των τῶν πρῶτον διὰ τὴν
τοῦ ἄρρενος παιδείαν προ-
ωρισμένων ἰδρυμάτων καὶ
εἰς τὴν γυναικῆ, ἐπὶ δὲ διὰ
τοῦ κατερωθέντος ἀπὸ τι-
νων ἐτῶν κοινῶς προγράμ-
ματος παιδείας ἀρρένων
καὶ θηλέων.

Συμφωνοῦντες πρὸς τὰ
ἐν τῷ ὑπὸ τὸν τίτλον «κοι-
νωνία, τύπος, σχολεῖον» ἀρ-
θρῷ ὑμῶν ἐκτιθέμενα, καὶ
εὐχαριστοῦντες διὰ τὰς ἐν
αὐτῷ περὶ ἡμῶν εὐμενεῖς
κρίσεις Σας, ἐχομεν νὰ πα-
ρατηρήσωμεν τὰ ἐπόμενα
ἐν σχέσει πρὸς τὸν μῆπω καὶ
πᾶσαν περὶ τὸ Μονοταξί-
ον θόρυβον καὶ τὴν ἀφορμὴν
αὐτοῦ. Ὅτι ὅλως περὶ τὸν
ἐκρίθη ὅλως περιττὸν
νὰ ἐξετασθῶσιν καὶ ἐρευνη-
θῶσιν οἱ διὰ τῆς τῶς μορ-
φῆς ἐφ' ἑαυτὴν ἐφελευστικῆς
ἐκδρομῆς ἐπιδικώμενοι
σκοποί, καὶ ἐὰν κατὰ πόσον
οὗτοι ἐπετεύχθησαν. Πρὸς
τούτους τίνες αἱ δυσχερεῖαι
καθ' ὧν κατ' αὐτὴν ἐπαλίστα-
μεν καὶ ἐὰν καὶ κατὰ τίναν
τρόπον ὑπερβλήθησαν ὑ-
πέρ. Τίνες τέλος αἱ ἐπὶ τῆς
ψυχῆς τῶν μετασχόντων τῆς

ἐκδρομῆς διδασκαλικῶν ἢ
πολυπώθεσι καλισταθητι-
καὶ καὶ πλατύτερον, ὅθι καὶ
μαρτυρικῇ (ἐθνικῇ-ἡθικῇ-
κοινωνικῇ περιεχομένῃ)
ἐπιδιδάσκουσιν. Ἐπὶ τοῦ τελευ-
ταίου ἐχομεν πλέον ἢ ἀρ-
κούντας ἐκδηλώσεις τῶν ἡδὴ
ἀπολυθέντων μαθητῶν μας.
Αἱ μεγάλα γράμματα ἐνὸς
μελετημένου προγράμμα-
τος παιδείας καὶ ἀγωγῆς
—ἐστὶ καὶ πεπλανημένου—
ἐξελειφθήσαν ἀπὸ τῶν ὁμ-
μάτων τῶν περισσοτέρων ἐ-
παισίων, τὸ δ' ὅλον ἔργον
κατερρίφθη εἰς τὸ ταπεινὸν
ἐπίπεδον μὲν τὰ πάντα ἐ-
ξυπηρετοῦντες ἐκτροπυλ-
γίας καὶ ἀπερισκεπτικῶν
κρυπτοπολιτικῶν πιντοῦ με-
λάνι σημειῶν ἀνευρισκόντες
καὶ οὐδὲ μὴν ἀνώτερον τινὰ
σκοπὸν καὶ ἀγνὴν τινὰ προ-
θεσιν διακρίνουσας.

Βεβαίως πᾶς τις δύναται
καὶ δικαιοῦται —μάστιχα δ'
ὁ τύπος— νὰ διαφωτῇ ὡς
πρὸς τὸ σκόπιμον καὶ λυσι-
τελεῖ τῆς ὑφ' ἡμῶν τεθείσης
ὡς βέβαιος παιδαγωγικῆς
ἀρχῆς: ὅσον ὅτι τῆς ἐν ἐλευ-
θερίᾳ περὶ ὁδῶν ἐκουσί-
ας ἐπιβολῆς ἐφ' ἑαυτὸν ὑπὸ
τοῦ τροφίμου τῶν ὑπὸ τῆς
ἡμετέρας τῆς ἡθ. κόστητος καὶ
τοῦ ὁρθοῦ λόγου ἐπιτασσ-
μένων περιορισμῶν, πρὸς
τὸν σκοπὸν τῆς διαπλάσεως
αὐτονομίου ἡθικοῦ χαρακτι-
ρῆς. Βεβόμεθα δὲ καὶ πᾶ-
σαν ἀντίθετον γνώμην, γνω-
ρίζοντες καλῶς ὅτι μόνον
ἀπὸ τῆς τύχης καὶ τῆς
πάλης τῶν ἰδεῶν δύναται ν'
ἀνακύψῃ ἡ πρόοδος καὶ νὰ
προέλθῃ ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ἀ-
ληθοῦς. Τὸ νὰ κινή τις ὁμῶς
σταχυροφορέαν κατὰ τῆς ἀντι-
θέτου ἡδουλικῆς χαρακτι-
ρῆς αὐτῆς καὶ τοῦς φο-
ρεῖς τῆς εἴτε ὡς ἀνηθικῆς
εἴτε ὡς ὠθητικῆς εἰς τὴν ἀ-
νηθικότητα, φρονοῦμεν ὅτι
οὐδὲ μὴν συμβάλλει εἰς τὴν
ἐξυπηρετήσιν τοῦ ἰδεωδύου
τοῦ δικαίου, τῆς ἡλευθερί-
ας τῆς σκέψεως.

Τὸ μέλλον ὑπόδειξις ἐὰν
ὑμεῖς μὴ ἀκολουθήσαντες
τὴν πρᾶ τῶν λοιπῶν συνα-
δελφῶν χαραχθεῖσιν πορεῖ-
αν εὐρίσκεσθε ἐν τῇ πλάνῃ ἢ
ὄχι. Ἡμεῖς ἐν τῷ παρόντι
εὐχαριστοῦντες καὶ χυθὶς διὰ
τὴν κατὰ τὰ «Μονοταξία-
κά!» στάσιν Σας.

Διευθυντὸν μεθ' ὑπολήψεως

Γ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Μονοταξίου Διδάκτου Ἰωαννίνων
Διευθυντῆς

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

Χρὲς τὸ βιβλὸν ἐπὶ τῇ «Ελευθερίᾳ»

Ἡ νύχτα ἦτο βραδεία, κενεὴ ὡς
στὴ νύχτα, μόνον δ' ὁ φῶς φεγγαροῦ ὡς
καὶ ἄφρον τὴν ἑστὴν ἀσπίδα ἀνέμει.

Τὸ φῶς τοῦ φεγγαροῦ ἡ δὲ ἀσπίς, φασί-
ζει τὴν θάλασσαν ὡς πέτρα, καὶ καὶ τοῦ κα-
θαρῆς τῆς φασίς τοῦ καυτοῦ, με-
τέωρα ἰετούμενα, ὅταν διακρίνεται τὸ
πᾶν μὲν φῶς, τὴν καὶ ἀσπίδα πέτρα.

Καὶ βλάπτει, ἀποχωρῶντας οὐκ, δίχως
θάρρος, φασίς καὶ ἀσπίδα νὰ στέ-
κονται ἀσπίς, ἀσπίδα στέκονται.

Μὲν τὸ φῶς καὶ τὴν ἀσπίδα, καὶ
πολλὰ ἀσπίδα βιβλὸν ἀσπίδα τὰ φῶς
σὺν τῇ ἀσπίδι ἀσπίς αὐτὸν τὸν το-
λῶντο, ἄλλο, οὐρανὸν.

Διακρίνεται καὶ σταθί, σὺν μεντῇ
σπινθί, δίχως σπινθί καὶ ἀσπίς
ἀσπίς καὶ ἀσπίς.

Καὶ μετὰ τὸ φῶς, σπινθί, σπινθί
ὁ κατεπείσθη σπινθί τῆς βίβας λο-
γαρίσθη, ὡς πᾶν μετὰ τὸ φῶς
τοῦ φῶς καὶ ἀσπίς τὸ κατὰ τὸ
ἀσπίς σπινθί σπινθί καὶ ἀσπίς
καὶ τὸ φῶς τὸ ἀσπίς σπινθί.

Ἐκείνῳ μετὰ τὸ φῶς σπινθί σπινθί
τοῦ φῶς ἀσπίς σπινθί, καὶ ἀσπίς
μετὰ τὸ φῶς σπινθί σπινθί, ἀσπίς
τὸ φῶς σπινθί σπινθί, ἀσπίς
τὸ φῶς σπινθί σπινθί.

Κι' ἀσπίς τὸ φῶς σπινθί σπινθί
ἀσπίς ἀσπίς σπινθί σπινθί, ἀσπίς
ἀσπίς ἀσπίς σπινθί σπινθί, ἀσπίς
ἀσπίς ἀσπίς σπινθί σπινθί, ἀσπίς
ἀσπίς ἀσπίς σπινθί σπινθί.

Κι' ὅταν φῶς σπινθί σπινθί
σπινθί, ἀσπίς σπινθί σπινθί, ἀσπίς
ἀσπίς ἀσπίς σπινθί σπινθί, ἀσπίς
ἀσπίς ἀσπίς σπινθί σπινθί, ἀσπίς
ἀσπίς ἀσπίς σπινθί σπινθί.

τὰ φῶς σπινθί σπινθί μετὰ τὸ φῶς.

Κέρκυρα Σ. Ι. Α.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

—| ΚΑΙ |—

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαίτερος ἡ κα-
ταβαλλομένη ὑπὸ τῆς Γεν. Διοικήσεως
προσπάθεια διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ
ικανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ἑπαρ-
χίας μας, ἧς δὲν εἶχε γνωρίζουσι μέχρι
οὐδὲ τὴν εἰλικρινῇ καὶ ἐκ πραγματι-
κοῦ ἐνδιαφέροντος ἀπορρέουσας κρα-
τικῆς μέριμνας.

Αἱ περιοδεῖαι τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ
εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς ἐπαρχίας
μας, ἡ ἀποστολὴ τοῦ Γραμματέως τῆς
Γεν. Διοικήσεως καὶ τοῦ μηχανικοῦ
συνεργείου εἰς Τσαμουριάς ἢ ἐπιτυ-
χία τῆς συγκροτήσεως Κοινοτικῶν
Συνδεδωμένων, ἢ ἐνθάρρυνσις τῶν κατοί-
κων τῶν διαφόρων κοινοτήτων καὶ ἡ
ἀνάπτυξις τῶν ἀποτελεσμάτων, τῆς
προσωπικῆς ἐργασίας καὶ ὁμαδικῆς ἐ-
νεργείας, διὰ τὰ συμφέροντα ἐκάστης
κοινότητος, ἀποτελοῦσιν ἀξίαν λόγου
προσπάθειαν, ἐγγυημένην εἰς τὴν
ἡμετέραν τὴν ταχέως ἱκανοποίησιν
πᾶσαν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς, σπουδαιο-
τέρα τῶν ὁποίων εἶναι βεβαίως ἡ ἀνά-
πτυξις τῆς συγκοινωνίας.

Τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῆς προ-
σπάθειας ταύτης εἶναι λίαν εὐλόγια
καὶ ἐπιτρέπουσι πᾶσαν αἰσιοδοξίαν,
ὡς καὶ κάθε ἐπαινον διὰ τὸν κ. Μαυ-
ρομάτην, τοῦ ὁποίου δὲν διαστρέφει
νὰ δυσχερῆσθωμεν τὴν εὐγενῆ μετρι-
οφροσύνην προκειμένου νὰ ὁμολογή-
σωμεν μίαν εὐχάριστον ἀλήθειαν.

Πρωτοφανὲς εἰς ὄγκον καὶ εἰς ὁ-
μητικότητα, χάλασα πεσοῦσα εἰς τὴν

Κοινότητα Λιγυιάδων κατέστρεψεν
ἐξ ολοκλήρου τὴν πρῶτον καὶ ὀψι-
μον γεωργικὴν παραγωγὴν ταύτης,
μὴ φρεσθεῖσα ὡς ἦτο ἐπόμενον καὶ
τῆς οἰγῆς κτηνοτροφίας.

Ἡ πληῆσας τοῦς κατοίκους τῆς
κοινότητος Λιγυιάδων ἀτυχία, ἐρχο-
νται ὡς συνέχεια τῆς ἀνομιβρίας, τῆς
φυλλοξήρας τῆς ἐπιζωοτίας καὶ με-
ρικῶν ἄλλων ἀσθενειῶν σπινθί ἐμφα-
νισθεῖσαι κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περὶ-
οδὸν ὑπὸ εἰδεχθεστέρων μορφῶν ἐπέφε-
ρον σημαντικότητας ζημίας εἰς τὴν
Γεωργικὴν καὶ Κτηνοτροφικὴν—(Γα-
λακτοκομικὴν) παραγωγὴν πλείστων
τημάτων τῆς ἐπαρχίας μας.

Ἡ κυβέρνησις λαμβάνουσα ὑπ' ὄ-
ψει τῆς τῆς δυσχερείας ὡς συναντᾷ ἡ
ἀνάπτυξις τῆς Γεωργίας εἰς τὴν ἡ-
πειρον, τὴν μειονεκτικὴν εἰς πολλὰ,
θέσιν αὐτῆς, ὀφείλει νὰ στρέψῃ τὴν
προσοχὴν τῆς πρὸς τοὺς χαλαζοπλήκ-
τους καὶ τοὺς ἐξ ἄλλων παρομοίων
ἀτυχημάτων παθόντας γεωργούς καὶ
κτηνοτρόφους ἀναλαμβάνουσα τὴν
σχετικὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν.

Δεδομένου δὲ ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο
τῆς προστασίας ἐλήφθη καὶ διὰ τοὺς
χαλαζοπλήκτους ἄλλων ἐπαρχιῶν, νο-
μίζομεν ὅτι δὲν προτρέπομεν τὴν Κυ-
βέρνησιν νὰ προβῇ εἰς τὴν λήψιν με-
ροληπτικοῦ μέτρου ὑπὲρ τῆς ἡπει-
ρου ἀλλ' ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐπέκτασιν
αὐτοῦ ἥτις ἀποτελεῖ καὶ στοιχειώδη
πρᾶξιν δικαίου.

Περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου ἰδρύθη ἐν
Πειραιεὶ τῇ πρωτοβουλία τοῦ κ. Μιχ.
Παπαχρήστου ἐκ Μπουτσαρᾶς καὶ
διὰ τῆς κοινῆς θελήσεως καὶ ἐνεργεί-
ας μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πει-
ραιεὶ διαμενόντων φιλοπροόδων συγ-
χωριανῶν του, Ἀδελφότης Μπου-
τσαριωτῶν, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀλλη-
λεγγύην καὶ ὑποστήριξιν τῶν μελῶν
αὐτῆς εἰς τὰς ἀνάγκας ἐκάστου.

Γενομένων ἀγαθαισι ἐξελέγη-
σαν. Πρῶτος: Πέτρος Μάντζος,
Ταμίας: Μιχ. Παπαχρήστου, Σύν-
βουλοι: Εὐάγγελος Ζώτος καὶ Βασί-
λειος Ζώτος.

Εἰς τὴν νεοσύστατον Ἀδελφότη-
τα, τῆς ὁποίας τὸ Διοικητικὸν Συμ-
βούλιον μᾶς δίδει ἐλπίδας, ὅτι θὰ εὐ-
δοκησῇ, εὐχόμεθα ὁλοψύχως κα-
τευόδωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς καὶ μα-
κροβιότητος.

Ἐπ' ἐκκαιρία τῆς ἀφίξεως τοῦ τε-
ως ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ κ. Κα-
ραπάνου εἰς Ἀθήνας καὶ τὴν ἀνακά-
νησιν τοῦ ζήτηματος τοῦ διορισμοῦ
τοῦ κ. Πολίτου, ἐλέχθη εἰς τοὺς ἐ-
πισήμους πολιτικούς κύκλους, ὅτι ἡ
ἐπιμονὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτε-
ρικῶν κ. Μιχαλακοπούλου εἰς τὸν δι-
ορισμὸν τοῦ κ. Πολίτου, ἐβλάπτε τὰ
ἐθνικά μας συμφέροντα. Τὸ πρᾶγμα
δὲν εἶναι καθόλου περίεργον ἀλλὰ
πολύ φυσικόν καὶ ἡδυνάμεθα νὰ τὸ
ἀναμένωμεν. Ὁ Βενιζελισμὸς αὐδέ-
ποτε κατήσθεσε νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ

